

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Vniversis Archiepiscopis & Episcopis, in quorum parochiis grangiae
Praemonstraten. ordinis sitae sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

veritas recipere
non teneantur,
nec bona sua
alienare possunt.

vos, ad reprimendum osloquentium iniqua, qui detractionibus gloriantur, & opinionem justorum nituntur multipliciter infamare, olim in communi Capitulo statuistis, & postmodum sub interminatione gravis pœnæ sapius innovastis, ut nullam de cetero in sororem recipere teneamini, vel conversam, præsertim cum ex hoc aliquando incommoda fueritis multa perpeffi. Nos igitur institutionem ipsam, sicut de communi consilio Abbatum ad commune Capitulum convenientium providè facta fuit, auctoritate apostolica confirmamus, & presentis scripti pagina communimus. Ad hæc adjicimus, ne aliquis Abbas vel Conventus possessiones Ecclesiarum vestri ordinis præter assensum generalis Capituli vendere audeat, vel sine patris Abbatis licentia commutare. Nulli ergo &c. Datum &c. 111. Idus Maij.

DECANO, CANTORI,
& magistro P. Canonico. Remen.

Epist. 199.
Vt ablatum
contumeliosè
equum Abbati
restitui curent.

Significarunt nobis dilecti filij Abbas & fratres Præmonstraten. quòd cum dilectus filius Hugo de Petraponte Archidiaconus Laudun. in promotione ipsius Abbatis palefridum ab eo obtentu cujusdam prave consuetudinis exegisset, quia super hoc ei acquiescere recusavit, conversum quendam ipsius de equitatura, cui infedebat, deponere, & eam secum abducere per violentiam non expavit. Vnde nos eidem Archidiacono per literas nostras mandavimus ut similia de cetero non præsumat, immo de hoc ipso eidem Abbati satisfactionem exhibeat competentem. Ideòque discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus, si dictus Archidiaconus ea quæ præmissa sunt adimplere noluerit, tam eum quàm alios, qui pro benedicendis, installandis, vel deducendis ad sedem tam Abbatibus quàm aliis ecclesiasticis personis palefridum vel aliud exigere vel extorquere præsumpserint in posterum vel hætenus præsumpserunt, nisi ad commonitionem vestram à sua præsumptione destiterint, & de perceptis taliter satisfecerint competenter, excommunicationis censura appellatione postposita percellatis, & sicut excommunicatos faciatis ab omnibus arctibus evitari. Quòd si omnes, duo vestrum &c. Datum Romæ &c. 1 v. Idus Maij.

Scriptum est autem ipsi Archidiacono super hoc.

VNIVERSIS ARCHIEPISCOPIS
& Episcopis, in quorum parochiis grangie Præmonstraten. ordinis sitæ sunt.

SI veri Christianæ religionis amatores & cultores essetis, religiosis viris in personis vel rebus nullam molestiam inferretis, quorum potiùs tenemini gravaminibus obviare. Verùm conquerentibus dilectis filiis Abbate & fratribus ordinis Præmonstraten. nostris est auribus intimatum, quòd licet in eorum privilegiis inhibuit sit expressè, ne quis Archiepiscopus vel Episcopus, nisi in manifesta necessitate, in eorum grangiis hospitetur, quidam vestrum in singulis grangiis eorundem fratrum in suis diocesibus constitutis procuraciones exigunt annuatim: quæ si eis aliquando fortè negantur, ministri eorum de animalibus eorundem fratrum prædas violentè abducunt, quas vel pignori obligant, vel alienant omnino; nec fratribus ipsis restitunt, donec pro requisita procuracione certa pecunia persolvatur: qui ut avaritiam suam & exactiorem excusent, frivolas exigendæ procuracionis causas assignant; vel quòd in grangiis ipsis decimæ colligantur; vel quòd Canonici qui parochialem Ecclesiam in vicinis locis obtinere noscuntur, aliquando commorantur in grangiis; vel quòd in eis claustrum sororum habetur; quæ potiùs ex accessu vestro materiam dissolutionis accipiunt, dum confabulantur cum Clericis, & per officinas discurrunt, quàm doctrinam recipiant salutarem. Quia verò causæ hujusmodi frivolæ sunt, nec earum occasione fratres ipsos in exhibendis procuracionibus credimus esse cogendos; fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus, & districtè præcipimus, quatenus fratres ipsos contra indultam sibi à sede apostolica libertatem nec in prædictis nec in aliis aggravetis, nec exactiões aliquas ipsis imponere præsumatis. Alioquin non poterimus sub dissimulatione transire quin eorum indemnitati contra exactiões vestras paterna sollicitudine consulamus. Datum Romæ &c. ut supra.

Epist. 200.
Ne procuracionis præterita contra apostolica privilegia Præmonstratenes graventur.

